

jét felvoná, 's Richard fülébe e' fenyegető szókat dörgé: „Uram! hallani fog felőlem! — 's Johnston felé fordulva egész erejéből rikoltá: — Ön egyedüli oka e' szerencsétlenségnek uram, ön egyedül, átkozott mulatságával!”

És sebes léptekkel Twickenhamba sietett; ott hajóra ült, hogy Richardot párviadalra hívja, 's Johnstonékat végrendelményéből kitagadja. Ez volt a' legkeményebb csapás, 's most még inkább elkomorult mindegyik. Hijába igyekezett Richard elmés ötleteivel a' társaságot fölvidíteni. Sőt mi több, egyszer Claudius szokása szerint oldalba döf-vén, attól kaczagás helyébe, e' száraz feleletet nyéré:

„Hagyjon-fel, uram, ostoba tréfájjal, különben is torkig vagyok már önnel!”

Még e' hidegség sem fegyverzé-le tréfa-hősünk bátorságát. Most Thomas baronet rovására akart enyelegni, ki borát, bár valódi zagyvalék volt, fölséges foki bornak keresztelé.

„Elég egyszer is — mond a' palaczkot nyújtó baronetnak — nem akarok többé az egyenlítőn átmenni.”

E' tréfa sem volt szerencsésebb az előbbinél; már legyen ennek a' vendégek komorsága, vagy Richard unodalmassága oka. De csitt! — ne legyünk kemény bírák! — Szegény Jakab azóta sirban nyugszik; bámulói pedig, ha csak ugyan voltak, vigasztalják magukat; mert mind e' baleset mellett is még elég Richard létez a' világon.

A' napnak hátra volt része sem vala kéjteljesebb. A' gyp nedves volt; társaságunk füle körül szunyogok dongtak, 's bőregerek repkedtek. Carlo hozzájuk dörgölődött; Cupido bokáikat csipdesé, 's Károlyka az almákkal gyomrát terhelé-meg. Hogy szerencsétlenségük teljes mértékű legyen, még esni is kezdett, 's kevés idő múlva folyamként omlott a' zápor nyakukba. Végre, hosszas utazás után, melyet Cupido 's Károlyka jeles hangversenynyel tiszteltek-meg, éjfélutáni 1 órakor facsarható vízzé ázva, a' westmünsteri hidhoz értek.

E' lett vége a' hosszas készületekkel rendezett közös mulatságnak (Piquenique). — Mióta Claudius Leman tó mellől ismét a' városba ment, azon okokat fejtegeti, melyek ama napot olly bal esetekkel bélyegzik; 's reméljük (hála böleselkedési tudományos 's litteraturai buvárkodásának) jövő évi aug. 24-dikét ismét megpróbálja: de hogy szándéka sikerüljön, a' készületeket még karácsonkor megteendi.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

A' ködlyuk Zdiarnál Szepességben. Késmárktul északkeletre a' magurani kerületben fekvő Zdiar nevű falu mellett, Magura hegysor tövében, van egy sziklanyílás, a' hegy belsejébe vezető, melyből koronként

köd-forma gőzoszlopok emelkednek-ki. E' nyíláshoz egy tágas, öt öl magosságú, 's három öl szélességű üregből juthatni. A' hegy belseje a' nyíláson túl, eddigelé kevésbé ismeretes, némelly helyen 15 öl magosságú, 's majdnem állandólag gőz vagy köddel van elborítva; a' torkolatul mintegy husz lépésnyire rémitő mélységek mutatkoznak, 's azért is mai napig senki sem mérészlé az alvilágnak ezen titkait közelebről megsejmelni, annál kevesebbé a' mélységek tulajdonait kikutatni, minthogy az igen lejtős, agyagos, és csuszós föld a' járást veszedelmessé teszi. Történetek ugyan e' végből már próbatételek mér-ónnal, de számos görbülések és kiálló szikladarabok gátolják azoknak sikerülését. Azonban, ha ezen sziklabarlangban erősen töltött fegyver süttetik-el, a' sokféle tompa morajjal szerte keringő 's még több perc mulva is a' távulból könnyen hallható viszhang eléggé bizonyítja, hogy a' hegy belsejében több és különféle irányban haladó folyósnak kell lenni. Szövétnek-világnál több setétes színű, 's a' barlang boltozatjárul lefüggő csepögő követ láthatni, 's néha légvonatot is tapasztalni. Egyébiránt, siri esend uralkodik itt, melyet néha egyedül a' lehulló cseppek szakasztanak-meg. Bogarak és férgek nem találtnak, mint egyéb barlangokban, 's a' belőle koronként felszállongó gőz - oszlopokrul a' lakosok nem sokára beállni szokott fergetegre ítélnék, melyet kevés óra mulva, 's még ugyan azon napon várnak, ha e' köd-fátyolt a' nyílás felett reggel nap kelte után szemlélik. Azonban illy nemű tünemények Táttra hegyén, melylyel Magura keletre egyesül, nem számíttatnak a' ritkaságok közé. Gyakran legderültebb időben is látni illy ködfellegeket füst-oszlopokként felemelkedni, melyek csekélyebb vagy erősebb fergeteg után ismét elenyésznek. Ugyan ezen jelenséget tapasztalhatni Táttra egyik részén az ugy nevezett Josberg környékén is, mely Kis-Lomnicztul alig van 500 lépésnyire. Ezen hegy szintén kisebb 's nagyobb barlangokbul áll, mint Magura, 's néha a' legtikkasztóbb 's legtisztább időben is látni tetejéről füst-alakú gőz-oszlopokat felemelkedni, melyek után közönségesen erős menydörgés és jégeső szokott következni. Zdiar, hajdan német, jelenleg pedig többnyire tót lakosokat számláló tágas falu, melynek házai nagy, sőt némellyek egy negyed órányi, távulságra feküsznek egymástul. Földje Magura felé nagyobbára sivány, 's az elvetett magot alig termi-meg. Burgonyán, zabon kívül egyéb itt nem terem, 's ezek sem érnek-meg minden esztendőben a' korán beálló és soká tartó tél miatt. Annál érdekesebb azonban vidéke, ásványi tekintetben. A' templom közelében egy tömérdek gránit-szikla áll, melyből néha igen szépen megsimitható, 's mandola nagyságú jegesült kénkövecsek (Markassit) töretnek-ki néha. Azonfelül itt fehér és kékes agátot is találunk, leginkább az ugy nevezett vaskapunál, mely két óriási szikla által levén képezve, a' tájék érdekét felette emeli. Magura-hegy, legfelsőbb csúcsán borostyánkő is van; tisztaságára, és jóságára nézve akármelly külföldihez hasonló. Nyugotra, Landok felé, igen jó mészkövet ásnak. Ugyan e' tájon, az útnak mindkét oldalán, szép fehér hegykristály található a' szántóföldeken, melyet a' hegyekről völgyekbe 's a' lapályra az eső sodor-le. Az ásványokok (mineralogok) ezeket ál-gyémántoknak 's ciconiáknak is nevezik, Gmelin pedig a' marmarosi gyémántokhoz hasonlítja, melyeknél azonban sokkal kisebbek.

KÜLÖNFÉLE.

Mi a' papucs? A' földi kéjeket osztogató ég, suly-egyenről is gondoskodék. Ez állitvány igaz, bár ritkán ismerik is el. Dúsnak a' kedves ha-